

smukkeste og mest karakteristiske Julearter paa, som jeg er imod, og jeg finder ingen som helst Grund dertil, fordi vore Naboer havde indført Begunstigelser for et sligt Slagteri. Ogsaa det ærede Medlem fra Gshjærg brugte dette Udtryk, at vi ikke skulle indføre Begunstigelser over for slige Slagterier af Vildbænder. Vi kunne i det hele taget sige, at fordi vore Naboer i Thykland havde uheldige Bestemmelser paa et eller andet Omraade, kunne vi ikke indrette vore Love derefter. Vi maa finde os i deres uheldige Toldbestemmelser, og naar de have uheldige Bestemmelser paa Sagt-Omraadet, maa vi ogsaa finde os deri, men vi kunne ikke indrette vore Love efter deres Bestemmelser. — Jeg maa altsaa vedblivende anbefale det høje Ting at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 21, nemlig at § 16 skal udgaa, idet jeg yderligere erindrer det ærede Ting om, at her er jo ikke Tale om, at man vil gaa Gjærne af Julekøjerne for nær, eller at man vil berøve dem nogen som helst Frihed. Her er kun Tale om, hvorvidt man skal give dem meget væsentlige Forrettigheder, som vilde gaa ud over deres Naboer og vilde berøve Sagtretten paa forskellige Grunde i deres Omtreds. Det er virkelig ligefrem stridende mod Ejendomsretten, at en Mand, fordi han har Lyst til at anlægge en Julekøje, saa skal have Ret til at sige til sin Nabo: Nu har du ikke mere Sagtretten paa din Grund.

Til Slutning skal jeg bede den højt-ærede Indenrigsminister undskylde, hvis jeg ganske kort maa sige et Ord om Nr. 65; men jeg maa henvende mig til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgtreds (Clausen) og talte ham, fordi han har erklæret, at Paragraffen i den Form, hvori den foreligger, er ubrugelig. Jeg haaber derfor, at han og alle hans Meningsfæller ville stemme imod Paragraffen i Dag; thi de kunne dog virkelig ikke stemme for en Paragraf, om hvilken de selv erklære, at den er formelt umulig.

Frederiksen: Det ærede Medlem, som sidst talte, vilde gøre gældende, at naar de Bestemmelser være indførte, som jeg før omtalte i min Tale, var det muligt, at det var begrundet i, at vi fik vore Gaarde billigere paa det omtalte Gods, end man fik dem andre Steder; men dette er ikke Tilfældet. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at af alle de omliggende Godser er der ikke et eneste, hvor de have betalt en højere Pris; men derimod er det saaledes paa de allerfleste andre Godser, at de bekomme have faaet deres Gaarde betydelig billigere end

paa det omtalte Gods. Men selv om det var Tilfældet, at Køberne paa det omtalte Gods havde faaet deres Gaarde billigere, ser jeg ikke rettere, end at det var en meget uheldig Maade at omgaa Sagtloven paa. Endvidere mente det ærede Medlem, at det kunde tjene noget til Undskyldning for den Godsejer, som særlig havde betjent sig af disse Kontrakter i større Udstrækning, at han nu var død, og det ærede Medlem lod endda formode, at han havde været saadan lidt vild paa det. Men jeg maa tilstaa, at det kender jeg ikke; den store Godsbesidder, som har udstedt disse Kontrakter, er jo en først i 1890, og jeg huster ret, af død Godsejer. Det er altsaa ikke nogen meget gammel Historie, og en Kendsgerning er det, at den Mand, som nu ejer Godserne dernede, oprettholder Bestemmelserne, idet det nu er ham, som modtager den yderligere Bøde, visse Tønder Byg, som er indført ved Kontrakterne. Dersom det var ham imod, kunde han jo i alt Fald eftergive disse Bøder og meddele det til samtlige dernede. Nu har der været klaget meget derover og skrevet meget om, at disse Bestemmelser, som vare indførte under hans Fader, maatte bortfalde, og hvis dette var sket, maa jeg indrømme, at Sagen ikke var megen Omtale værd, men da det ikke er sket, mener jeg, — ikke for min, men for Sagens Skyld — at det er paa sin rette Plads at fremdrage det her ved Sagtlovens Behandling.

Judenrigsministeren (Hørring): Det er kun et Øjeblik, jeg skal lægge Beslag paa Tingets Tid. Med Hensyn til de under Nr. 2 og 3 ansøgte Vædringsforslag om Fæsternes Stilling over for Sagtretten skal jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt. Jeg skal kun tilføje, at det forekommer mig noget underligt, at man vil gøre et saa stærkt Indgreb i Fæsternes Kontraktfrihed og saaledes gøre ham personlig umyndig blot for at beskytte ham. Fæsternerne ere vel nok i Stand til som andre Menneſter at varetage deres egne Rettigheder. Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 12 til § 11 angaaende Hundene, skal jeg i Fortsættelse af, hvad jeg allerede tidligere har udtalt, henlede Opmærksomheden paa, at saaledes som denne Bestemmelse er affattet fra Udvalgets Side, vil den kun lede til, at naar en Hund strejfer om, og Gjerer bliver dømt til at betale en Bøde paa 4 eller 8 Kroner og ikke er i Stand til at betale denne Bøde, vil han kunne blive tvungen til at affone denne med simpelt Fængsel i 2 Dage. Jeg fremhæver dette, fordi det tydelig viser det store Misforhold, der er mellem hele den